

న్యాయవ్యవస్థకు నూతన చేతన ఎప్పుడు?

BB- 10-April-2006

జయప్రకాశ్ నారాయణ్

ప్రజాస్వామ్య మూలస్తంభాల్లో న్యాయవ్యవస్థ ఒకటి. పౌరులకు సత్యర న్యాయం అందించాల్సిన బాధ్యత దీని పై ఉంది. ఇందులో విఫలమైతే మొత్తం వ్యవస్థ పైనే ప్రజలు విశ్వాసం కోల్పోయే ప్రమాదముంది. అలాంటి పరిస్థితి ఉత్సవమవడానికి కారణాలేమిటి? పౌరులకును ప్రత్యామ్యాయాలేమిటి? ఈ పరిస్థితిని అధిగమించేందుకు న్యాయవ్యవస్థ చేస్తున్న , చేయాల్సిన ప్రయత్నాలేమిటి?

ఇటీవలి కాలంలో అనేక కేసుల్లో ప్రాసిక్యాపన్ విఫలం కావడంతో ప్రజల దృష్టి మరోమారు మన న్యాయవ్యవస్థ వైపు మళ్ళింది. పౌర, నేర న్యాయ వ్యవస్థ వైపల్యం ఫలితంగా న్యాయపాలన పతనం అంచులకు చేరిందంటూ న్యాయకోవిదులలో పాటు రాజకీయ నాయకులు, విశ్లేషకులు ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తున్నారు. మన ఆర్థిక వ్యవస్థ చెప్పుకోదగ్గ స్థాయిలో ఏటా ఎనిమిది శాతం వృద్ధి సాధిస్తోంది. తగినన్ని మౌలిక పసతులు లేకపోవడం, శ్రావికుల ఉత్సాహకత తక్కువగా ఉండటం, న్యాయ పాలన వైపల్యం- ఇవీ ప్రగతి పథంలో ప్రధాన అవరోదాలు. ఈ మూడు పరిపాలనతో ముడిపడినవే. దోషుల్ని దండించలేకపోతున్నారు. వివాదాలు పరిష్కరించలేకపోతున్నారు. ప్రభుత్వ చట్టబడ్చతను పెంపాందించలేకపోతున్నారు. పరిపాలన వైపల్యానికి ఇంతకు మించిన నిదర్శనాలు ఉండవు. సత్యరం, శాంతియతంగా వివాదాలను పరిష్కరించటంలో, ఒప్పందాలను అమలుపరచడంలో ప్రభుత్వ వైపల్యం- పెట్టుబడికి అవరోదంగా మారుతోంది. విపత్కుర పరిస్థితికీ దారితీ స్తోంది. అంతకన్నా ప్రమాదకరమైన పరిణామమేమిటంటే- హింసాత్మక పద్ధతుల ద్వారా మొరటుగా తక్కు న్యాయం అందజేసే కొత్త వ్యవస్థ పుట్టుకొచ్చింది. దుర్భర దారిద్ర్యం, దురన్యాయం, చాలీచాలని సేవలు- ప్రభుత్వ చట్టబడ్చతనే గండికొడుతున్నాయి. దేశవ్యవ్సంగా అనేక ప్రాంతాల్లో మావోయిస్టుల హింసాత్మక చర్యలకు, అరాచకనికి అదే కారణమవుతోంది. అక్రమ ఆయుధాల దన్నతో మావోయిస్టులు తిరుగుబాటు కార్యక లాపాలకు తెగబడుతుంటే- అవినీతిపరులు, అసమర్థులైన పాలకులు అదేం పట్టనట్టు వ్యవహారిస్తున్నారు. దాంతో దేశ సుస్థిరతకు, ఆర్థిక అభివృద్ధికి పెనుసవాలు ఎదురవుతోంది.

మన న్యాయస్థానాల్లో మూడుకోట్ల కేసులు పెండింగ్లో ఉన్నాయి. న్యాయపాలన వైపల్యానికి ఇది తిరుగుతేని తార్కాణం. అనేక నాగరిక దేశాల్లో క్రిమినల్ కేసులకన్నా పరిష్కారం కావలసిన సివిల్ వివాదాలే ఎక్కువగా ఉంటాయి. కానీ, భారతదేశంలో నేరాల రేటు తక్కువే అయినా సివిల్ కేసులకన్నా రెండింటల క్రిమినల్ కేసులు పెండింగ్లో ఉన్నాయి. రెండు ప్రమాదకర ధోరణలకు ఇది సంకేతం. ఒకటి- సివిల్ వివాదాల్లో అనేకం కోర్టులదాకా రావడంలేదు. ప్రజలు కోర్టు బయటే సమస్యలను పరిష్కరించుకొంటున్నారు. లేదా అన్యాయాన్ని సహించి, మానంగా ఉండిపోతున్నారు. న్యాయ వ్యవస్థ పై ప్రజల విశ్వాసం సన్మగిల్లిందనేందుకు పత్తా లేకుండాపోతున్న ఈ కేసులే సాక్ష్యం. రెండోది- న్యాయపాలన కొరవడింది. కప్రి ఉన్నవాడిదే బాగ్రమి అనే పరిస్థితి వచ్చేసింది. ప్రతి సమస్యకూ హింస, నేరాలే పరిష్కార మార్గాలని ప్రజలు భావిస్తున్నారు. పౌర న్యాయ వ్యవస్థ విఫలమైంది. చట్టాన్ని అమలుపరచే వ్యవస్థ బలహీనతా బయటపడింది. ఫలితంగా మన సమాజం నానాటికి నేరగ్రస్తమవుతోంది. రాజకీయ పదవిలో ఉంటే నేర విచారణను నీరుగార్చేందుకు భోలెడన్ని అవకా

శాలు ఉంటాయి. అందుకే అనేకమంది నేరగాళ్లు రాజకీయాల గొడుగు నీడలో తలదాచుకొంటున్నారు. దాంతో నేర న్యాయ వ్యవస్థ మరింతగా డెబ్యూతింటోంది. ప్రభుత్వ అధికారం బాగా బలహీనపడుతోంది.

న్యాయమైన పోటీకి, శ్రీప్ర ఆర్థిక వృద్ధికి అనుకూల వాతావరణాన్ని స్ఫూర్షించడంలో న్యాయపాలన సంస్కరే కీల కమైనవని మనం గుర్తించాల్సిన తరుణమిది. న్యాయ వ్యవస్థలో పనిచేస్తున్న వారి వేతనాల సవరింపునకు ఏర్పాటుచేసిన మొదటి జాతీయ సంఘం (జ్యోతిషీయల్ పే కమిషన్) తెలియజేసినదాని ప్రకారం- న్యాయ వ్యవస్థపై మనం పెడుతున్న పెట్టుబడి అతి తక్కువ స్థాయిలో ఉంది. స్థూల దేశీయ ఉత్పత్తి (జి.డి.పి.)లో 0.2 శాతం కన్నా అది తక్కువ. ఇందుకు విరుద్ధంగా సింగపూర్లో జి.డి.పి.లో 1.2 శాతం, అమెరికాలో 1.4 శాతం, బ్రిటన్లో 4.3 శాతం కేటాయిస్తున్నారు. సమర్థమైన న్యాయ వ్యవస్థ ఆర్థిక ప్రాముఖ్యాన్ని ఆ దేశాలు గుర్తించాయి. మనదేశంలో పదిలక్ష్ల మందికి 12 మంది జడ్జీలు ఉండగా, ఆర్థిక సహకార అభివృద్ధి సంస్థ (బ.జ.సి.డి.) దేశాల్లో అంతకు పదింతలు న్యాయమూర్తులు ఉండటం ఆశ్చర్యం కలిగించదు.

బడ్జెట్ కేటాయింపులు, జడ్జీల సంఖ్య సరే. ఇది అంతకు మించి సంక్లిష్టమైన సమస్య. న్యాయమూర్తుల పని తీరు ఏమంత సంతృప్తికరంగా లేదు. మంచి తెలిపైన న్యాయవాదులు సాధారణంగా న్యాయమూర్తి పదవు లను నిరాకరిస్తుంటారు. అనేక విశ్వవిద్యాలయాల్లో న్యాయవిద్య ప్రమాణాలు పతనమయ్యాయి. అందుకే దీని ప్రమాణాలు పడిపోతున్నాయి. కాలం చెల్లిన పద్ధతులను పట్టుకొని వేలాడుతున్నారు. తిమ్మిని బమ్మి చేయడానికి, అసాధారణ రీతిలో జాప్యానికి దాంతో అవకాశం కలుగుతోంది. పవిత్రమైన న్యాయవ్యవస్థకూ అవినీతి మకిలి అంటుకొంది. ప్రమాణంచేసి అబద్ధాలు చెప్పడం మన సమాజంలో మామూలైపోయింది. నిజాయతీప రులు, గౌరవ ప్రతిష్ఠలు కలిగినవారు ఔతం ఆలా ప్రమాణం చేసి అబద్ధాలాడటాన్ని ఔతికంగా నిందార్థమైన దిగా భావించరు. పోలీసులు తరచు మొరటుగా, వ్యత్రి ధర్మానికి విరుద్ధంగా వ్యవహరిస్తుంటారు. రాజకీయ ఒత్తిష్ట, అవినీతి కార్యకలాపాల కారణంగా నేరపరిశోధన నీరుగారుతోంది. ఇదో అంతలేని కథ. పటిష్టమైన ఆర్థిక వ్యవస్థను, న్యాయబద్ధమైన సమాజాన్ని నిర్మించాలంటే న్యాయపాలనను బలోపేతం చేయాల్సిన అవ సరం ఉండని క్రమేపీ అన్ని వర్గాల వారూ గుర్తిస్తుండటం సంతోషదాయకం. ప్రజల ఒత్తిడి పెరుగుతోంది. ప్రభుత్వ చట్టబద్ధతకు గండి పడుతోంది. రాజకీయ నాయకులను ఇది కలవరపెడుతోంది. తనపట్ల నమ్రకం సడలుతుండటం న్యాయవ్యవస్థకూ అందోళన కలిగిస్తోంది. శాంతి, సామరస్యం, ఒప్పందాలను కట్టుదిట్టంగా అమలు చేయడం, సత్యరం సమర్థంగా వివాదాలను పరిష్కరించడం సాధ్యపడకపోతే సంపదను స్ఫూర్షించలే మని వ్యాపారవేత్తలూ గ్రహించారు. బలపంతుడిదే రాజ్యం కావడం, వ్యవస్థ చచ్చబడిపోతుండటం మధ్యతర గతి ప్రజలకు, మీడియాకు ఆగ్రహం తెప్పిస్తోంది. మన ఆవేదన, ఆందోళనలను నిర్మాణాత్మక చర్యలపైపు మళ్లించాలి.

మన న్యాయ వ్యవస్థను మెరుగుపరచడానికి అనేక కమిటీలవారు, నిపుణులు పలు ఆచరణాత్మకమైన, ప్రభావ శీలమైన సూచనలు చేశారు. మొదటి- చిన్న చిన్న సివిల్, క్రిమినల్ కేసుల విచారణకు తక్కువ ఖర్చుతో కూడిన, పొరులతో స్నేహభావంతో మెలగగల స్థానిక న్యాయస్థానాలను ఏర్పాటు చేయాలి. బ్రిటన్లో మాదిరిగా అవి సరళమైన పద్ధతులను అనుసరించాలి. నిర్దీత కాలవ్యవధిలో న్యాయం అందజేయాలి. సమాజంలో న్యాయపాలనను పునరుద్ధరించాలి. రెండోది- ఆధునిక పరిస్థితులు, అవసరాలకు అనుగుణంగా విచారణ చట్టాన్ని సవరించాలి. తద్వారా సత్యరం విచారణకు వీలు కల్పించాలి. మన పొర, నేర విచారణ, సాక్ష్య చట్టా

ల్లోని అనేక నిబంధనలు కాలం చెల్లినవని నిపుణులు గుర్తించారు. మూడోది- న్యాయవ్యవస్థలోని కొలువులను ఆకర్షణీయమైనవిగా, మంచి తెలివితేటులుగల న్యాయవాదులను ఆకట్టుకొనేలా తీర్చిదిద్దాలి. ఐ.ఎ.ఎన్., ఐ.పి.ఎన్.ల మాదిరిగానే న్యాయవ్యవస్థ కోసం కూడా అభిల భారత సర్వీసును ఏర్పాటు చేసేందుకు మన రాజ్యాగం వీలు కలిస్తోంది. అత్యంత ప్రతిభాశాలురను ఆకర్షించి, మంచి హోదాతోను, వృత్తిపరమైన గొప్ప అవకాశాలతోను వారిని ఆకట్టుకునేందుకు ఈ సర్వీసుకు శ్రీకారం చుట్టాలి. నాలుగోది- ఉన్నతస్థాయి న్యాయ ధికారుల నియామకం, తొలగింపు వ్యవహారాలను పర్యవేక్షించడానికి జాతీయ న్యాయ సంఘాన్ని (నేపసర్ జూడీషియల్ కమిషన్) ఏర్పాటుచేయాలి. ప్రస్తుత పద్ధతుల ద్వారా ఉన్నతస్థాయి న్యాయ ప్రమాణాలకు హామీ ఇవ్వలేం. న్యాయమూర్తుల జవాబుదారీతనాన్ని పెంపొందించడంలో ఆభిశంసన ప్రక్రియ ఇప్పటికే విఫలమైంది. అయిదోది- పోలీసు వ్యవస్థను పూర్తిగా ఆధునికీకరించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఆరోది- నేరపరిశోధ నను పోలీసుల ఇతర విధుల నుంచి వేరుచేయాలి. స్వయంత్రంగా నేర పరిశోధన జరపాలి. జవాబుదారీత నాన్ని పెంపొందించాలి. నేరపరిశోధన - విచారణ వ్యవస్థలు సమన్వయంతో వ్యవహారించాలి. చివరగా- పోలీసు, న్యాయవ్యవస్థల్లో పెరిగిపోతున్న అవినీతికి పగ్గంవేసేందుకు చర్యలు చేపట్టాలి. ఈ విషయంలో మహారాష్ట్ర, వశిష్ఠమంగాల్, ఉత్తరప్రదేశ్ హైకోర్టులు చూపిన దారి అనుసరణియం. న్యాయపాలన ప్రాముఖ్యాన్ని పునరుద్ధరించేందుకు ఇంకెంతో కృషి చేయాల్సి ఉంది, చేయాలి కూడా. ప్రజల్లో ప్రబలిన అసంతృప్తిని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ విషయంలో దృఢంగా వ్యవహారించడానికి తగిన సమయమిదే.

(రచయిత లోకసత్తాంచట ఇండియా'ల సమన్వయకర్త)